

Mézeskalács

65. évfolyam • 2017. május • Ára 50 dinár

Köszöntő

Tudod-e, hogy miről kapta nevét a május hónap? Egy római nimfáról, Maiáról nevezték el. És ahogyan a nimfa a szépséget és a fiatalságot testesítette meg, úgy a május is a természet szépségét jelenti számunkra. A környezet teljes pompájában ragyog, élvezet kint lenni a szabadban. Ki is kívánczna ilyenkor a négy fal közé? Ha kimegyünk a természetbe, láthatjuk, hogyan éledt újjá a növényvilág, hogyan szorgoskodnak az apró rovarok, tarkállik a rét a sok virágtól. Ismered-e a mezei virágokat? Néhányat megismerhetsz közülük, ha tovább lapozod a Mézest. Szoktál-e virágot szedni anyukának, nagymamának anyák napjára? Vagy más módon kedvesedsz nekik ezen az ünnepen? Ha nincs ötleted, hogyan köszöntsd fel őket,

tanulj meg egy versikét, és szavald el nekik! Jó ötlet az is, ha felkínárod, hogy segítesz a házimunkában. Anyuka biztosan nagyon megőrül majd!

A Kerékpározni jó! rajzpályázatra továbbra is várjuk munkáitokat, igyekezzetek, hiszen egy szép gyerekbicikli a főnyeremény. Legkésőbb május 19-éig küldhetitek rajzaitokat erre a témára.

Jó munkát!

Kriszti

Rajzpályázat

Júniusra:

– Kerékpározni jó!

Szeptemberre:

– Az én iskolám/óvodám

Szárnybontogató:

– Mesék, versek

Fedőlap: Hecskó Antónia, 4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány

Magyar Nemzeti Tanács

BETHLEN GÁBOR
Alap

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

MÉZESKALÁCS – a legkisebb irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■

■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■

■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője:

Nagy Magdolna ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Botza Gyarmati Krisztina** ■ Lektor: **Tóth Eszter** ■

Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/457-100 ■ Leveleiket a következő címre küldhetik: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza

■ www.jopajtas.com, e-mail: mezes@magyarszo.rs ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya.

Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasma@magyarszo.rs

■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■

■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Raffai Lenke, 3. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Kerekező

Csupa kerék ez a világ:
Nézd a napot odafenn!
Még a szél is kerekezik.
Hiszed-e hogy bukfeneczik
fatörzseken, köveken?
Minden gurul, minden mozog:
kerekezik ürge, pocok;
fényvesszővel int a nap,
nárciszok és margaréták,

petúniák, porcsinrózsák
kis kerékké nyílanak,
szemem tárul kerekre,
patakokra, erekre,
pillangóra, fecskére,
tücsökre és cincérre
gyöngyvirágra, tarackra...
kerek: a tavaszra!

Gyárfás Endre

Május

Május elseje, májusfa

Május elseje a munka ünnepe, de a fiatal-ság tavaszi örömnépe is.

Ehhez a naphoz kapcsolódik a májusfa állítása. A májusfa sudár, a törzsén gallyaitól megtisztított, hegyén lombos fa vagy szép növésű ág. A legények éjszaka vágják ki az erdőn, és hajnalra állították fel a helyi szokásnak megfelelően minden lányos ház előtt. A májusfákat szalagokkal, zsebken-dőssel, virágokkal, hímes tojással stb. díszítették.

Anyák napja

Május első vasárnapján ünnepeljük. Ek-kor köszöntjük édesanyáinkat, megköszönve nekik mindazt a szeretetet és gondoskodást, amellyel születésünk óta elhalmoztak ben-nünket.

Fagyosszentek

Május 12. – Pongrác, Május 13. – Szervác,
Május 14. – Bonifác napja

Ókeresztény vértanúk napja. A népi meg-figyelés szerint a tavaszi meleg napokat ilyen-kor hirtelen hideg idő váltja fel, nem ritkák az éjszakai fagyok. Hogy a fiatal palánták ne károsodjanak, az uborkát, a paradicsomot, a babot általában csak a fagyosszentek elmúl-tával ültették el.

Pünkösöd

Időpontja változó (a húsvét utáni 50. na-pon tartják), május 10-e és június 13-a közé eshet.

A keresztény egyház a Szentlélek eljövete-lét ünnepli e napokon. Az ünnephez kapcso-lódnak időjárás- és termésjósló hiedelmek is: ha ilyenkor esik, jó termés várható.

Mondókák

Szedtem virágot,
Sárga tulipánt,
Fehér rezedát.
Valakinek odaadom,
De előbb még megszáolom.
Ha neked jut tizenhárom,
Te leszel a párom!

Elhozta az Isten
piros pünkösöd napját,
mi is meghordozzuk
királyné asszonykát.

Viola Renáta

4. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Már megjöttünk estére

NÉPDAL – KÁROLYI

f m r dt, l,

1. Már meg-jöt-tünk es - té - re, a-nyánk kö-szön- té - sé - re.
A-nyánk, légy re- mény- ség - be, kö-szön-tünk e - gész - ség - be.

Már megjöttünk estére, anyánk köszöntésére.

Anyánk, légy reménységbe, köszöntünk egészségbe.

Gyöngyharmatos hajnalba, kivirult a hajnalka,

Szép kivirult hajnalkák, köszöntsetek jó anyát.

A tündér

Bóbita Bóbita táncol,
körben az angyalok ülnek,
béka-hadak fuvoláznak,
sáska-hadak hegedülnek.

Bóbita Bóbita épít,
hajnali köd-fal a vára,
termeiben sok a vendég,
törpe-király fia-lánya.

Bóbita Bóbita játszik,
szárnyat ígéz a malacra,
ráül, ígér neki csókot,
röpteti és kikacagja.

Bóbita Bóbita álmos,
elpihen őszi levélen,
két csiga őrzi az álmát,
szunnyad az ág sűrűjében.

Weöres Sándor

Május

(részletek)

A katicabogarak mászóversenye

Két kedves katicabogár, miután felébredtek hosszú téli álmukból, úgy határoztak, hogy kinyújtóztatják elgémberedett lábukat, és komoly hegymászásba fognak! Egyikük aranysárga, hat apró fekete pöttyel, másikuk pedig égőpiros, mindössze két pöttyel a hátán.

Most a váza közepén lévő, leghosszabb szárú gyöngyvirág tövénél tartanak. Melyikük ér fel a csúcsra elsőnek?

A kisebbik, a sárga, eltökélten indul neki, szabályos léptekkel halad, mintha titkos szerkezet hajtaná: az apró lábak gyorsan, fáradhatatlanul mozognak.

A piros katicabogár viszont lassabban mászik fölfelé: néha megáll, csápjával az utat tapogatja, aztán újra elindul.

A gyöngyvirág szárán hét fehér harangocskava van, de a sárga katicabogár hirtelen meg-

gondolja magát, megáll, tétovázik, majd balra fordul, és dicstelenül megállapodik a hatodik virágnál. A piros katicabogár nem tér le a kiválasztott útról, egészen a hetedikig mászik, s felér a csúcsra! Lassan járj, tovább érsz!

Lakodalom holdfényben

Barátságos, jóindulatú hold ragyog az égen. A gesztenyésbeli nyúlfi és az ifjú nyúlmenyasszony boldogan futnak lefelé a lejtőn, nagyokat ugorva átvágnak a mezőkön, s a falu legszebb veteményeskertje felé veszik útjukat, hogy ott gazdag lakodalmat csapjanak!

A választékos menü korai sárgarépából, zsenge salátából és cukorrépából áll, amely szinte elolvad a szájban. De egy kutya ugatni kezd.

– Gyorsan, fussunk!

A hold előzékenyen elbújik egy felhő mögé.

Az eltévedt nappali pávaszem

Egy pillangó repült be a házba: halk, tompa ütődés hallatszott az ablaküvegen, azután gyors szárnycsapkodás és cikázó, megzavarodott repkedés. Csodálatos színű ez a lepke: piros, lila, aranybarna. Ez egy nappali pávaszem.

De miért ilyen nyugtalan ez a szép látogató? Ismét nekilendül az ablaküvegnek, megtéveszti, hogy az akadály áttetsző, szegényke kétségbeesetten keresi a kertbe, az illatos virágokhoz kivezető utat. És megint nekiütközik az üvegnek, egészen elkábul, megpróbálja még egyszer...

– Várj csak, várj kis pillangó, a végén még összetöröd a gyönyörű szárnyadat, hiszen amilyen szépek, olyan gyengék! Várj csak, kinyitom az ablakot! Tessék, szép pillangó, most már szabad vagy – mondja Klári.

De milyen érdekes! Úgy tűnik, a színpompás lepke végül is megbarátkozott új környezetével: most már nem akar kimenni. A nappaliban röptében a fotelt súrolja, aztán rövid időre megpihen a bársonyfüggönyön, elidőzik a falitükör előtt, néhány kört ír le a csillár körül...

Mintha már el sem akarna repülni a szép nappali pávaszem.

Kié ez a szép vörös farok?

Ma reggel ragyogó a nap, fény árad szét a homályos erdő előtt elterülő tisztáson.

Mi az? Mi mozog ott a fák tövénél? Mi az, ami úgy fénylik a tavaszi napsütésben?

Egy szép, különösen pompázatos, sűrű, vörös bojtnak tűnik, amely előkelően emelkedik ki a magas fű közül...

Most már látom: egy farok! És arra is rájöttem, hogy kié! És te? Te is kitalálad már? Nem?

Akkor azt is elmondom, hogy a farok tulajdonosa egy kerek fejű, keskeny szemű, hegyes orrú állat. És ha még azt is hozzáteszem, hogy vörös a szőre, és vékony lábán óvatosan és könnyedén tud járni... akkor már biztosan tudod, kiről van szó. Még mindig nem? Ezenkívül még azt tartják róla, hogy nagyon furfangos és álnok, ami az izlését illeti, egyáltalán nem válogatós; ugyanolyan mohósággal falja fel az egeret, mint a csigát, a madarat vagy a békát, és imádja a gyümölcsöt! A legfinomabb falat számára azonban a szép kövér csirke, ha éppen sikerül a tyúkölből elcsennie egyet.

Kitalálad már? Hát persze, a ravasz róka az!

Anne-Marie Dalmais

366 és négy történet a természetről című könyvéből

A hétdombi csodatevő szivárvány

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis növésű királyfi. Olyan alacsonyka volt a termete, hogy még az ebédloasztalt is csak pipiskedve érte fel. Addig nyújtzkodott, addig pipiskedett, míg elnevezték Pipiskének.

Mindenütt pipiskednie kellett Pipiske királyfinak. Pipiskedett a trónteremben, hogy elérje felséges apja trónusát. Pipiskedett a lóistállóban, hogy felérje a lovát. Pipiskedett a konyhában, hogy elérje a rézüstöt. Pipiskedett a kertben, hogy felérje a körtefa ágát. De akárhogy ágaskodott, akárhogy pipiskedett, csak nem lett nagyobb.

Bánatában, hogy ő ilyen kicsike, elhatározta, hogy megkeresi a hétdombi csodatevő szivárványt, és megkéri, hogy adjon neki daliás magasságot.

Nekivágott mindjárt a hét dombnak.

Ahogy kapaszkodott az első dombon fölfelé, arra repült egy fekete varjú.

– De jó annak a fekete varjúnak! – gondolta Pipiske királyfi. – Az röptiben elér mindent, nem kell nyújtzkodnia!

A varjú megállt a levegőben, és azt kérdezte:

– Hová? Hová?

– A hétdombi csodatevő szivárványhoz, daliás magasságot kérnél!

– Jól beszélés! Én meg tiritarka tollat szeretnék! Megyek veled!

Együtt mentek tovább.

Ahogy kaptattak a második dombon fölfelé, arra jött egy cifra ember.

– De jó annak a cifra embernek! – gondolta a varjú. – Az bezzeg színes, mint a virág!

A cifra ember megállt, és azt kérdezte:

– Merre? Merre?

– A hétdombi csodatevő szivárványhoz, daliás magasságot és tiritarka tollat kérnél!

– Jól beszéltek! Én meg pusztá egyszerűséget szeretnék! Megyek veletek!

Hárman mentek tovább.

Ahogy baktattak a harmadik dombon fölfelé, arra gurult egy hasas gömböc.

– De jó annak a hasas gömböcnek! – gondolta a cifra ember. – Azon aztán nincs fölösleges cifraság!

A gömböc megállt, és azt kérdezte:

– Hová? Merre?

– A hétdombi csodatevő szivárványhoz, daliás magasságot, tiritarka tollat és pusztá egyszerűséget kérnél!

– Jól beszéltek! Én meg kecses karcsúságot szeretnék! Megyek veletek!

Négyen mentek tovább.

Ahogy caplattak a negyedik dombon fölfelé, arra kapirgált egy rekedt kakas.

– De jó annak a rekedt kakasnak! – gondolta a hasas gömböc. – Azon nem reng a háj, az fürgén kapirgál!

A kakas abbahagyta a kapirgálást, és azt kérdezte:

– Merrehová? Merrehová?

– A hétdombi csodatevő szivárványhoz, daliás magasságot, tiritarka tollat, pusztá egyszerűséget és kecses karcsúságot kérnél!

– Jól beszéltek! Én meg harsány hangot szeretnék! Megyek veletek!

Öten mentek tovább.

Ahogy fújtattak az ötödik dombon fölfelé, arra ment egy ordibáló.

– De jó annak az ordibálóknak! – gondolta a rekedt kakas. – Neki bezzeg van hangja!

Az ordibáló megállt, és azt ordította:

– Hová-hová? Merre-merre?

– A hétdombi csodatevő szivárványhoz, daliás magasságot, tiritarka tollat, pusztá egyszerűséget, kecses karcsúságot és harsány hangot kérnél!

– Jól beszéltek! Én meg csöndes szelídséget szeretnék! Megyek veletek!

Hatan mentek tovább.

Ahogy haladtak a hatodik dombon fölfelé, elébük állt egy magányos tündérke:

– Jó, hogy jöttök! Játsszatok velem!

– Nem lehet! – válaszolták a vándorok. – Mi a hétdombi csodatevő szivárványhoz igyekszünk, daliás magasságot, tiritarka tollat, pusztá egyszerűséget, kecses karcsúságot, harsány hangot és csöndes szelídséget kérnél!

– Ó, be kár! – szontyolodott el a magányos tündérke. – Azt hittem, hogy szerettek ugrálókötelezni, és játszotok velem Piri, Feri, Sárit!

Csöndesen szipogni kezdett. Még a könny is kipottyant a szeméből.

– Jól van, jól van, azért nem kell bőgni! – húzta ki magát Pipiske királyfi. – Hol az az ugrálókötél? Hajtom én neked!

– Én is hajtom! Én is! Én is! – károgták, dörögtek, bömbölték, sutogták és ordították a többiek. – Hajtjuk, tündérke, csak ne bőgjél!

– De nektek a csodatevő szivárványhoz kell igyekeznetek...

– Majd megyünk aztán!

– Köszönöm, hogy játszotok velem! – tapsolt boldogan a magányos tündérke. – Íme, az én ugrálókötelem!

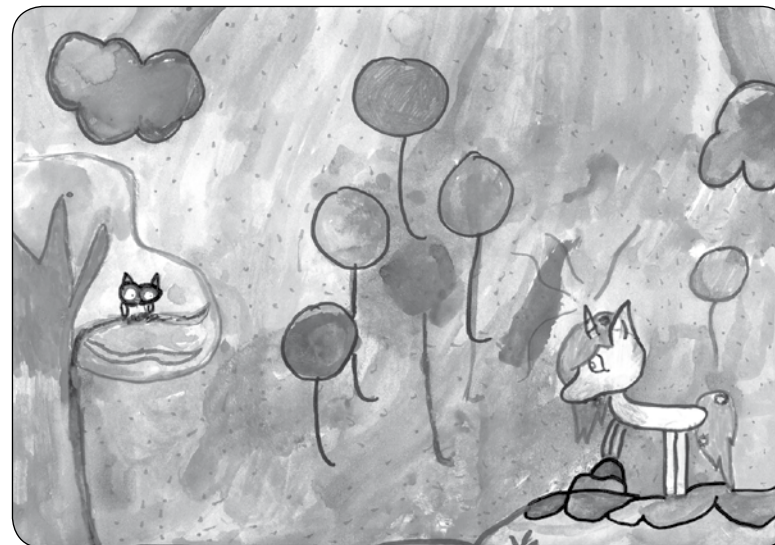
Széttárta a karját, s lássatok csudát, feje felett felragyogott a hétdombi csodatevő szivárvány!

– Ez az én ugrálókötelem! Aki ezzel játszhat, annak teljesül a legtitkosabb kívánsága!

Megragadták a szivárvány-ugrálókötelet, s felváltva hajtották, felváltva ugráltak benne. Közben Pipiske királyfi úgy érezte, hogy szálas dalia lett belőle; a varjú, hogy megszínesedett; a cifra ember, hogy megszabadult a cifraságtól; a guruló gömböc, hogy megkarcsúsodott; a rekedt kakas, hogy harsányan kukorékol; és az ordibáló, hogy csöndeskén mosolyog.

Ha szerettek ugrálókötelezni, keressétek meg őket!

Döbrentey Ildikó

Tukacs Timea

4. osztály,
Jovan Mikić iskola,
Szabadka

Vannak-e tündérek?

Jutkának hívták azt a kislányt, akiről szó lesz. Nagyon szerette, ha édesanyja tündérmeséket mond neki.

– Anya! Te már láttál tündért? – kérdezte Jutka.

– Hogy láttam volna?! A tündéreket nem lehet látni. Titokban segítenek ott, ahol szükség van rájuk.

Ezen a napon Jutka, a tündérekhez hasonlóan, sokat segített a házimunkában. Nagymamának, aki a szomszéd utcában lakott, krumplit hozott fel a pincéből, meghámozta, majd apró kockákra vágta. Otthon kisöccsének sárga színű papírból kiscsibét vágott ki, azzal szórakoztatta, míg anyja mosott. Megterítette az asztalt az ebédhez, még mezei virág is került a vázába.

Megérkezett nagymama. Azt újságolta, hogy egy tündér járt nála, meghámozta a krumplit.

– Érdekes – bólintott anya. Nálunk is tündérvadás volt ma. Öcsikének játékot készített valaki, nekem virágot hozott, asztalt terített. Csak valami tündérke lehetett, no nem?

– Hát nem azt mondtad, anya, hogy tündérek nincsenek? – szólalt meg Jutka.

– Igazat mondtam. Tündérek csak a mesében vannak, de az emberek is tudnak tündérek lenni, ha nagyon-nagyon szeretnek valakit. Azzal megölelte, megcsókolta a kislányát, és a két legnagyobb, legpirosabbra sült pogácsát nyomta a kezébe.

B. Radó Lili nyomán

Viktória Trankulov
2. osztály,
Sonja Marinković iskola,
Nagybecskerek

Tündérvers

Volt egyszer egy tündér,
Arany volt a szárnya,
Patak volt a tükre,
Zsenge fű az ágya.

Fürge volt a lépte,
Meztelen a lába,
Margarétát tűzött
Hullámzó hajába.

Erdő-mező óvta,
Volt egy jó barátja,
Mécsest hordó csöppnyi
Szentjánosbogárka.

Patakparton este
Csillagokat néztek,
Hajladozó fűben
Együtt heverészték.

Felszálltak az égre,
Hintáztak az ágon,
El is nyomta őket
Könnyedén az álom.

Halk legyen a lépted,
Ha erdőbe mennél,
Hátha ott van most is
Valahol a tündér.

Bartos Erika

Gyapjas Beáta, 2. osztály, Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

A legszebb szó

Gyűlést tartottak az állatok a Selyem-réten. Arról vitatkoztak, hogy melyik szó a legszebb.

Az állatok összevissza kiabáltak.

– A répa! – rikkantotta a nyuszi. Nekem az a legszebb!

– Ugyan, dehogy! A tyúkocská! – ordította a róka.

– A méz, a méz! Az a legédesebb szó – brummogta a medve.

– A kincs! – cserregte a szarka.

– A makk! Nincs annál gyönyörűbb szó! – emelte az égbe agyaráát a vaddisznó.

A bagoly egy darabig tűrt, majd vészjóslóan huhogni kezdett.

– Elég ebből a hangzavarból! Uhuuuu!!! Csak jelentkezés után lehet felszólalni! Aztán amikor mindenkit meghallgattunk, szavazással döntünk, hogy melyik lesz a legszebb szó.

Az állatok bólogattak, de egy idő után minden kezdődött előlről. Mindenki a saját szavát kiabálta. Már-már verekedésig fajult a dolog, amikor a bagoly így szólt:

– Én nem bírok velük. Segíts oroszlán! Te vagy a legerősebb, a legnagyobb hangú! Vezesd tovább a gyűlést!

Az oroszlán elbődült.

– Ebből aztán elég! Aki nem tartja be a szabályokat,

azt nyomban bezáratom egy sötét barlangba! Ott aztán ordíthat kedvére – fenyegetőzött dühösen.

Erre nagyon megrémültek az állatkák. Csendesebben folyt a vita. Csak nem tudtak megegyezni. Ki a kedvenc csemegéjét, ki a bűvőhelyét tartotta nagyszerű szónak. Egyben hasonlítottak, hogy mindenki a saját szavát tartotta a legszebbnek, a legjobbnak.

– Hát te? Te miért hallgatsz? – kérdezte az oroszlán a csendesen ülő kis mókustól.

– Én... én... – szólt szerényen a mókus. Csak azért hallgatok, mert oly sok kedves, szép szavunk van. De hogy melyik a legszebb, azt nehéz eldönteni. Nekem egyből a **mama** szó jutott az eszembe.

Pásztor Anita, 1. osztály,
Széchenyi István iskola,
Szabadka

Ha erre gondolok, vagy ezt ki mondom, melegség járja át a szívemet. Ez a szó simogat, ez a szó segít. Ha bajban vagyok, ezt kiáltom, ha örülök szintén. Szóval nekem ez a legszebb, ez jelent a legtöbbit.

Az állatok csendesen hallgatták végig a kis mókust. Aztán helyeslés moraja halatszott:

– Tényleg! Igaza van ennek a kis mogorópusztító bikficnek! Igen! Valóban, ez a legszebb szó: „mama”. Hogy ez nekünk miért nem jutott az eszünkbe?

– Hát... khm... – mondta az oroszlán. Te vagy a legkisebb, de te vagy a legbölcsebb közöttünk. Te találd meg a mindenkinek egyformán kedves szót. De miért nem kiáltoztál te is, mint a többiek?

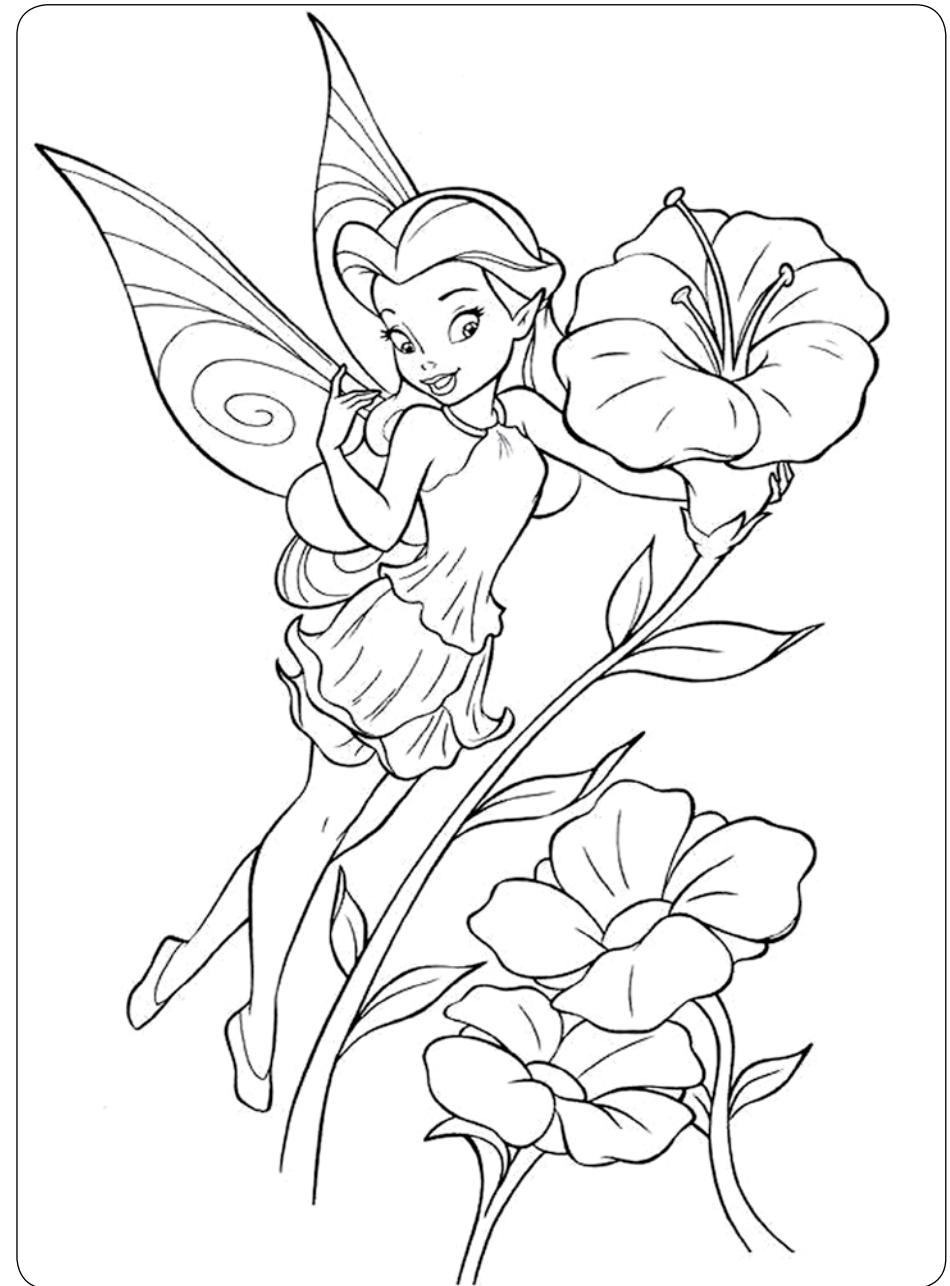
– Azért, kedves oroszlán, mert a halk, csendes szó is megtalálja az útját a fülekhez. Nem mindig a hangoskodás vezet célhoz.

– Akkor szavazzunk! – szólt az oroszlán.

Az állatok egyhangúan a mama szót tartották a legszebbnek. Belátták, hogy az ordítás nem vezet sehova. Meg kell hallgatni mindenki véleményét, mert a csendeseknek is lehet jó ötletük.

G. Joó Katalin

Színezd ki!

A legszebb ünnepen

Oly fénylő a pillantásod,
mint égen a csillagok.
Felém nevet kedves arcod,
ha megjöttem, itt vagyok.

Úgy ölel át féltő karod,
mint dombok a völgyeket,
melengető, kósza szellő
a májusi zöld gyepet.

Kacagásod oly gyöngyöző,
mint erdőn a kispatak,
amikor a lombok közül
csörgedezve kiszalad.

Hangod bársony melegével
kényezteted lelkemet,
pihentető meséd után
minden álmom szebb lehet.

Fürgébben ver most a szívem,
úgy lüktet, és kalapál...
ő is tudja, nincs szebb ünnep,
e májusi szép napnál.

Minden egyes dobbanása
jóságodat köszöni,
az én édes, tündérlelkű
jó anyámat köszönti.

Mentovics Éva

Faith Zsófia
4. osztály,
Széchenyi István iskola,
Szabadka

14

Kirándulás esőben

Kirándulunk vasárnap
apu, anyu meg én,
fejünk fölött faágak,
a lombon enyhe fény.

Már csokrom is van jó nyaláb,
és magyaráz apu,
ez zsálya, az meg szarkaláb,
s az ott útilapu.

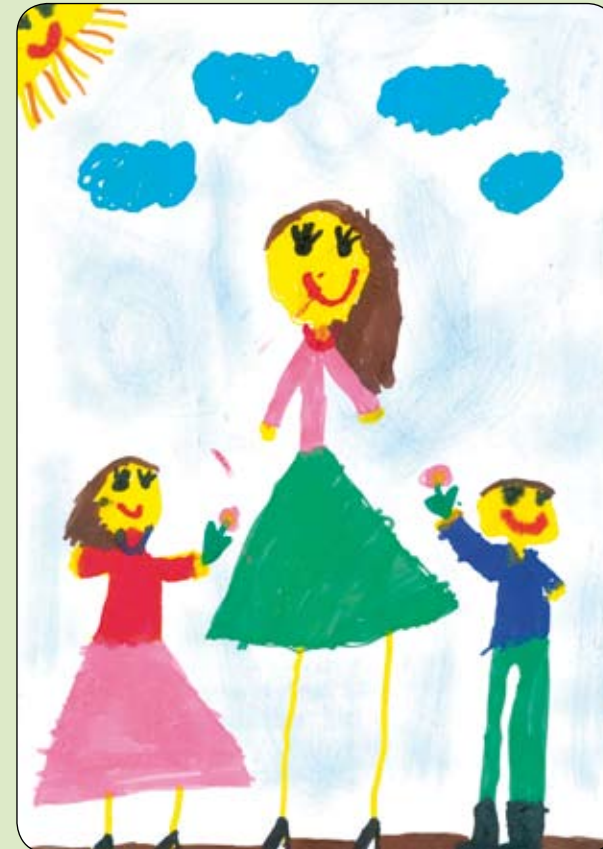
Letelepszünk a padra,
és megterít anyu,
van minden, tészta, alma,
sült hús és savanyú.

Egyszerre csak zeng, elborul,
nagy felhő már az ég,
és csöppre csöpp kopogva hull,
Pattog a buborék.

De nem áztunk meg a padon,
egy csöpp se hullt oda,
tetőtől talpig szárazon
értünk mégis haza,

mert egy esőkabátban,
az erdő közepén,
elfértünk mind a hárman,
apu, anyu, meg én.

Székelly Magda

Nagy Tamara
6 éves óvodás,
Péterréve

15

Kökény király lakodalma

Barna dombon innen, kéklő hegyen túl, volt egyszer egy kerek erdő. A kerek erdőben egy kökénybokor. Éppolyan kék szemű kökényt termelt, akár a többi, s a levele is olyan volt, mint a többi közönséges kökénybokoré, mégis más volt a többinél.

Jól tudta ezt a madárnép: a sárgyóka és a sordély, a pipiske. De tudta a légykapó is. S a légykapóval a gébics, a kakukk és a haris. És tudták a kedves fülemülék is. A bibicék is tudták. És tudták egytől egyig a piros mellű pirók és a sárgarigók is. Sőt a kékcsoka is tudta, s vele a haszontalan, kék begyű nádveréb is.

Miben különbözött hát ez a kökénybokor a többitől? Csak abban, hogy a mindig víg kedélyű, füttyörésző szélmanócskák helyett tündér lakott benne! Mégpedig a Kékhajú Tündér!

Mert hiszen lakhatott volna az Ezüsthajú vagy akár az Aranyhajú Tündér is. De nem. A Kékhajú Tündér palotáját rejtette a kökénybokor.

Kék szemű kökényből épült ez a palota. Kék volt a fala, ablaka, ajtaja. Kék volt a szőnyeg, a függöny, a bútor, s minden olyan pirinyó, hogy belefért egy kökényszembe.

A Kékhajú Tündér szépségének híre bejárta az egész világot. Jöttek is a kérők seregese, minden irányból, de javarészt elvétették az utat, s nem jutottak el a kökénypalotáig.

Hanem Kökény király ismerte az utat, s bekopogtatott a Kékhajú Tündér kékre festett ajtaján.

– Rég elnyílt a pipitér, a szerencsém mit ígér? Feleséget keresek, de tovább már nem megyek, légy hát a feleségem, szép Kékhajú Tündér! – Azzal szépen megemelte kökénykoronáját, és megcsörgette gyémántjait a tarisznyájában.

– Sajnálom, Kökény király, ma sok a dolgom, az időm kevés, próbáld meg holnap... – felelte a Kékhajú Tündér.

Másnap újra bekopogtatott Kökény király, és újra elmondta mondókáját. Újra megemelte a koronáját, és újra megcsörgette a gyémántjait. De hiába. Újra a tegnapi választ kapta:

– Sajnálom, Kökény király, ma sok a dolgom, kevés az időm, próbáld meg holnap...

Mi mást tehetett szegény Kökény király? Egy álló héten át mindennap bekopogtatott. Ám a hetedik napon elunta a sok dologra való hivatkozást, és dérrrel-dúrral így szólt:

– Bizony mondom, rontom-bontom: ma tartjuk a kézfogót! Kakasszó és gyöngyharomat, holnap a lakodalmat! – s azzal kioldotta tarisznyája száját, és csillogó gyémántjait a Kékhajú Tündér lába elé szórta.

– Kettőn áll a vásár, Kökény király – felelte csendesesen a Kékhajú Tündér, miközben sorra felszedegette a szerteszt gurult gyémántokat. Ám amint megérintett egy gyémántot, azon nyomban kökénnyé vált az. Összeszedte, kosarába tette, és Kökény király kezébe adta.

Nagyot ámult, nagyot bámult Kökény Király, és kökénnyé lett gyémántjait szerteszt szórta a kökényesben. Három napig dült-fült haragjában. Mérgében kilencszer vágta földhöz a koronáját, végül is elcserélte az egyszeri juhászbojtár szépen szóló furulyájáért. Hanem egyszerre azon kapta magát, hogy bár mindig máshova akart menni, lába mégis mindig a Kékhajú Tündér kökénypalotája felé vitte. Szívbeli bánatát világgá furulyázta. A panaszos dalra kihajolt ablakán a Kékhajú Tündér. Most ő ámult-bámult, s hevesebben kezdett dobogni a szíve, mert egyszeriben megtetszett neki a furulyázó Kökény király.

– A feleséged leszek, Kökény király! – rebegte szemlesütve.

– Kettőn áll a vásár, szép Kékhajú Tündér! – válaszolta dacosan-morcosan a megsértett Kökény király. – Már nem házasodom: birodalmam elfújta a szél, kökénnyé lett gyémántjaimat szertesztörtam a kökényesben, királyi koronámat elcseréltem az egyszeri bojtár furulyájáért; mire házasodjam hát?

– Így is jól! – felelte a Kékhajú Tündér kékesfehérré vált arccal, és becsapta az ablakot.

Kinn búsult az egyik, benn búsult a másik, semmiben sem különbözve két durcás gyerektől. A Kékhajú Tündér telesírta kék selyempárnáit. Kökény király ott kóválygott ázva-fázva s egyre betegebbre válva a kökényesben.

– Segíteni kellene rajtuk! – mondták a fülemülék a sárgarigóknak. A sárgarigók a légykapóknak. A légykapók a kakukkknak. Az a harisnak. A haris a barázdabillegetőnek. A barázdabillegető a bibicnek. Az a szárcsának. A szárcsa a vízityúknak és így tovább. De egyik sem segíthetett, mert egytől egyig költöző madarak voltak, és mindannyiuknak vándorútra kellett kelniük. Végül is az itt telelő madarak segítettek rajtuk. Éspedig a sárgyóka és a sordély, a búbos pacsírtá és a piros mellű pirók, a cinke és a fekete rigó. Ide-oda száll-

tak a kökényesben. Szót váltottak a Kökény királlyal. Szót értettek a Kékhajú Tündérrel. Súgtak-búgtak, amíg csak mosolyogni nem kezdett a Kékhajú Tündér, és kacagásra nem fakadt Kökény király. Azon kacagott Kökény király, hogy újra ott áll a kökénypalotában, a Kékhajú Tündér kék szobájában, és elismétli mondókáját:

– Bizony mondom, rontom-bontom, ma tartjuk a kézfogót, kakasszó és gyöngyharomat, holnap a lakodalmat!

– Legyen úgy, amint kívánod! – felelte a Kékhajú Tündér, Kökény király nyakába borulva.

Hét varrónő keze se győzte volna a menyasszonyi ruha varrását, de szerencséire ott volt a sok madár: mind segített ruhát varrni, kész is lett a szépséges szép, kékséges kék menyasszonyi ruha egykettőre. Hét szakács se győzte volna a lakodalmi lakoma elkészítését, de szerencséire ott volt a sok madár: mind segített sütni-főzni, el is készült a lakoma idejére. S aztán mind ott maradtak lakodalmi vendégnek. Ma is erről a lakodalomról folyik a terefe a kökénybokrok ágán, a sordélyok és a sárgyókák, a pipiskék és a pirók, a cinkék és a fekete rigók között.

Aki nem hiszi, menjen ki a kökényesbe!

Tordon Ákos

Horváth Rudolf
2. osztály,
Miloje Čiplic iskola,
Törökbecse

◆ Tündérország ◆ Tündérország ◆ Tündérország ◆

Berec Sára
4. osztály,
Arany János
iskola,
Tóthfalu

Vajda Kristóf
2. osztály, Bácsfeketehegy

Nyilas Zsófia
1. osztály, Arany János iskola, Orom

Trnyanov Dorka
2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Fekete Leóna
1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Szabó Réka
3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Tóth Emese
1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Konc Kornélia
1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Lebanov Heléna
2. osztály, Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

Hecskó Antónia
4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Ert Lea
3. osztály, Grigorije Popov iskola, Kisorosz

Jánosits Réka
4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Szárnybontogató

Édesanyám

Az anyukám neve Tímea. Közepes termetű, a szeme és a haja barna színű.

Finomakat főz. Szoktunk menni sétálni, játszani. A kedvenc játéka a kártya. Amikor hazajövök valahonnan, hozok neki virágot. Segíteni is szoktam neki. Amikor beteg volt, helyette megcsináltam mindent. Sütiket is szoktunk sütni. A kedvenc sütije a dobostorta. Voltunk biciklizni is már. Amikor mentünk a boltba, akkor láttunk egy virágot. Odamentünk, de valami mozgott is. Bátran megnéztem. Egy cica volt ott. Nagyon meglepődtem. Anyukám azt mondta, menjünk tovább.

Szeretem őt és sokat segítek neki.

Berta Bianka

3. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

Az én kutyám

Talula a kutyám neve, mindig csillog barna szeme. Szőre fehér, mint a hó, vele játszani nagyon jó.

Ha a farkát csóválja, tudom, az ebédet várja. Talulával sosem unatkozok, mi vagyunk a legjobb barátok.

Bibu Tara

2. osztály, Sonja Marinković iskola, Szentmihály

Húsvéti vers

A család szorgoskodni kezdett, piros, zöld, kék tojást festett. Húsvét hétfőre készítették, kiskosárba beletették. Locsolkodni jönnek fiúk, lányok, ezek a húsvéti szokások.

Trankulov Anasztázia

2. osztály, Sonja Marinković iskola, Szentmihály

20

A hold

Jár a hold,
áll a hold.

Kicsi hold,
de nagy is volt.

Olyan az égen a hold,
mint a nadrágomon a folt.

Míg a hold ragyog az éjben,
én álmodok szépen.

Takarics Kornél

2. osztály, Sonja Marinković iskola, Szentmihály

Kedvencem és én

Bánátban történt, egy hideg téli napon, amikor elmentünk a mamámékhoz. Mindig is szerettem volna egy kutyust. Náluk Pöszmet lefialt. Lett négy gyönyörű kiskutyája. Megkértem a szüleimet, hadd vigyek haza egyet. Meg is engedték, azóta Picur, mert így neveztem, a kedvenc állatom. Nagyon szép kutya, barna szeme és szőre van. Nagyon örülök, hogy van egy kutyám.

Márta Dávid

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Tavaszi

Ez az év is úgy szalad,
lassan áprilisba halad.
A fákon a rügyek majd kipattannak,
a szorgos emberek kezében
metszőollók csattannak.
Szeretem a tavaszt, mert
minden virágos és világos,
hogy milyen volt a tél,
az már homályos.

Sebők Csáki Szintia

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Nagymamám

Tündérek küldötte,
hajnali nap fénye,
szelíd szellő szava,
az én nagymamám.

Angyalok követe,
kalács édessége,
szívem melegsége,
az én nagymamám.

Együtt kacag velem,
felszárítja könnyem,
mindig megért engem,
az én nagymamám.

Legszebb ajándékom
is tőle kaptam ám,
a legdrágább kincsem,
az édesanyám.

Orgoványi Anikó

Kocsis Xénia

**1. osztály,
Vuk Karadžić iskola,
Bajmok**

21

Csintalan tündérek

Szegény kis manónak kék lett a füle. Melyik csibész tündér varázsolta neki a kék füleket? Megtalálod, ha a helyes csillogó ösvényen mész.

22

Barkács

Szitakötő ruhacsipeszből

Szükséges anyagok:

- fa ruhacsipesz
- két zseniadrót
- mozgó szemek
- festék
- ragasztó

Elkészítés:

A fából készült ruhacsipeszekre fess csíkokat! Díszítsd tetszésed szerint! Ragasztó segítségével rögzítsd a mozgó

szemeket a csipesz nyíló végére. A két zseniadrótot hajlítsd nyolcas alakúra úgy, hogy mindkét végét középre hajlítsd, majd csavarsz egyet rajta. Amikor ezzel megvagy, fektesd őket keresztben egymásra, és a közepére csíptesd rá a csipeszt. Ha szükséges, ragasztóval is erősítsd meg! Készíts különböző színű és mintájú szitakötőket!

Tipp:

A szárnyait színes papírból is elkészítheted.

23

Tündér a műhelyben

Ez a mese, amit most elmondandó vagyok, valóságos, igazi mese, pontosan úgy esett meg, ahogy elmesélem. A valóságos, igazi mese egy valóságos igazi tündérről szól, meg egy valóságos, igazi kisfiúról. A kisfiút úgy hívják, hogy Andris. A tündért úgy hívják... de minek is egy igazi, valóságos tündérnek név. Nincs neve ennek a tündérnek, vagy ha van is, én bizony nem tudom. Mert az igazság az, hogy én is csak úgy hallottam róla, nekem is csak úgy mesélték ezt a tündért, de a maga színvalójában sohasem láttam, legfeljebb ha néhanéha vélem felcsillogni itt vagy amott az ékes szárnyát, vagy a szép szemét. Tulajdonképpen nem is látta soha senki más, csakis Andris.

Ez az Andris nem királyfi, igazán nem az. Még csak nem is herceg, vagy gróf vagy báró, vagy valamiféle juhászlegény, aki elnyerte a királykisasszony kezét meg a fele királyságot. Andrisnak nincs se címe, se rangja, dolga viszont annál több akad. Andris ugyanis lakatosmesterséget tanul. A lakatosmesterség minden bizonynyal gyönyörűsége szép tudomány, de az megint más

kérdés, hogy mint vélekednek erről a tündérek. Mert ők virágkelyhekben, patakok futó habjaiban, hegyi kristályok csillogásában laknak, a lakatos pedig zengő üllővel, csengő pörölllyel, dörgő bádoglemezzel, reszelővel, fúróval, vésővel dolgozik, igazán ritkán akad dolga a műhelyben virágkehellyel, ha csak nem vasból kovácsolt virágkehelyről van szó.

Andris mégis a műhelyben ismerkedett meg a tündérral. Mégpedig rögtön az első nap. A tündér az esztergapad meg a satupad között állt, de senki se látta, csakis Andris és ő is csak akkor, amikor emberi alakot öltött, mert a tündéreket kizárólag emberi alakban láthatjuk meg, másképpen nem tudnak megmutatkozni előttünk.

Andris akkor éppen egy darab vasat reszelt. A vas is újdontatú volt, a reszelő is, no meg Andris is, mert – amint mondtam – éppen aznap állt először a lakatosműhely satupadja mellé. S mivelhogy mindhárman olyan újdontatúak voltak, hát egyikük sem értette még a dolgát, nehezen haladt hát a munka. A tapasztalatlan Andris húzogatta a tudatlan reszelőt az újonc

vasdarabon, és egyszer csak elkezdett sajogni a tenyere. Szép piros foltok gyulladtak ki a tenyere bőrén, de Andrisnak nemigen tetszettek, mert sajogtak. Idő múltán a piros foltok megduzzadtak, nagy, puffadt hólyagokká dudorodtak és azok már nemcsak sajogtak, hanem alaposan fájtak.

Más ilyenkor abbahagyja a munkát, elbúvik az oszlopos fúrógép mögé, megfújkalja a tenyerét és jól kiszipogja magát. Más igen, de Andris nem. Hiszen az volt élete vágya, hogy lakatos lehessen! S hogy a sírásnak még az árnyékát is elhessegesse, hát összecúcsosította a száját s jókedvű füttyszóra gyűjtött. De olyan igen-igen jókedvűre, hogy a puffadt hólyagok mind elsárgultak mérgükben.

Ezt a füttyszót hallotta meg a tündér s mi tagadás, nagyon megtetszett neki. Hamarjában emberi alakot öltött hát s szakasztott olyan lett, mint valami öreg, sokat tapasztalt lakatosmester. De az csupán cselfogás volt részéről. Az öreg lakatosmester képét viselő tündér kilépett a gyalugép mögül, elhaladt az esztergapad mellett s odaállt Andris háta mögé. Nagy, erős,

kemény kezével megragadta a reszelőt s húzkodni kezdte. Andris érezte, hogy a reszelő csak úgy suhan a vason, mintha szárnya nőtt volna, s a tenyerén a hólyagok is sokkal kevésbé sajognak. Végül már nem is érzett semmi fájdalmat. És délután, mikor letette a reszelőt s megnézte a tenyerét, hát látta, hogy már sokkal erősebb, keményebb, mint reggel volt.

Másnap reggel a tündér megint csak odaállt Andris mögé és segített neki a reszelőt húzogatni. Így ment ez harmadnap és negyednap is, míg végül Andris tenyere éppen olyan erős és kemény lett, mint az öreg lakatosmesteré. Akkor a tündér a vízcsaphoz lépett, megmosta a kezét s szépen visszasurrant az esztergapad mögé. Onnan hallgatta a vidám füttyszót.

Az egész műhelyben senki sem tudott erről a varázslatról, de tudták a kalapácsok, a reszelők meg a fűrészek, s mindannyian jól ismerték a tündért, hiszen ott lakott velük a szerszámofiókban. S azontúl úgy engedelmeskedtek Andrisnak, mintha már száz esztendeje együtt dolgoztak volna vele a száz esztendő lakatosműhelyben. A vasat úgy vágták, mint a vajat, az acélt úgy metszették, mint a puha

sajtot. S Andris vidáman füttyörészett.

És a tündér, ha Andris füttyszavától virágos kedve támadt, hát rátelepedett a fűrészre vagy a reszelőre. Nem látta senki, de Andris tudta, hogy ott üldögél a szerszámhegyén, abból tudta, hogy a reszelő még könnyebben siklott, a fűrész még sebesebben csúszott, mint máskor. És Andris füttye még vidámabban kanyargott az öreg mű-

hely vén pókhálói között.

A tündér neve nincs kint a műhely cégtábláján. Talán nincs is neve. Minek egy tündérnek név és minek egy tündérnek cégtábla? De ott él a műhelyben, ezt elhíhetitek, s ha eljön az ideje, hát ti magatok is megismerkedhettek vele. Akkor majd meglátjátok, hogy szakasztott olyan, mint a mesében.

Hárs László meséje

Kiss Anett

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Magyarcsernye

Mezei virágok

Pipacs

Ez a gyönyörű mezei virág főként rétek mentén terem, rubinvörös virágai vannak. A szántókat és a gabonaföldeket májustól júliusig borítja be, de előfordul, hogy augusztusban is bontani kezdi mélyvörös virágait. Szirmaiból teát lehet készíteni.

Búzavirág

Ez a kedves virág májustól júniusig virágzik. Különösen a búza- és rozsvetésekben fordul elő. Hengeres karcsú szárán magányosan nyílnak kék virágai. Habár gyomnövény, égszínkék virágainak festéke számos gyógyító anyagot hordoz.

26

Pitypang

A pitypang, vagy más néven gyermekláncfű füves területeken, főleg kertekben, szántókon jelenik meg. A gyermekláncfű levele a vitaminok és ásványi anyagok gazdag forrása. Leveléből salátát, főzeléket, teát készítenek.

Százsorszép

Sokak által kedvelt növény, amely minden tavasszal párnaként borítja be a réteket és legelőket. 5–25 cm magasra nő meg. Virágját gyógyászati célokra is hasznosítják.

Szarkaláb

Alföldi szántók, búzaföldek ismert növénye a mezei szarkaláb. 20–40 cm magasra nő. Virágai lilák vagy liláskékek, laza fűtben nyílnak. Májustól szeptemberig virágzik.

Kankalin

A kankalinféléknek 400-500 faja létezik. Alacsony növésű, lágy szárú növények tartoznak ide, melyek közül többet dísznövényként is termesztnek. A kankalin gyökeréből és virágából is készítenek teát.

Cickfark

20–80 cm magas növény, kellemes illatot áraszt. Levelei lándzsásak, oldalukon akár 50 levélke is kialakulhat. Fehér vagy rózsaszín virágai vannak. Gyógyhatása szerteágazó, már az ókorban is használták.

Kamilla

Az egyik legismertebb és legkedveltebb gyógynövény. Nagyon sok elnevezése van. Sokoldalúan felhasználható növény.

Apró szulák

Ez a kúszónövény akár két méteresre is megnő. Szív alakú levelei és szép fehér vagy halvány rózsaszínű virágai vannak. Virágai tölcsér alakúak, és júniustól szeptemberig nyílnak.

Réti imola

Rétek, szántók, útszélek növénye. Virágai sárga, lila, bíbor vagy kék színűek. Magassága 10 cm-től akár 1,5 m-ig is terjedhet. A rovarok, így a méhek is kedvelik.

Mezei katáng

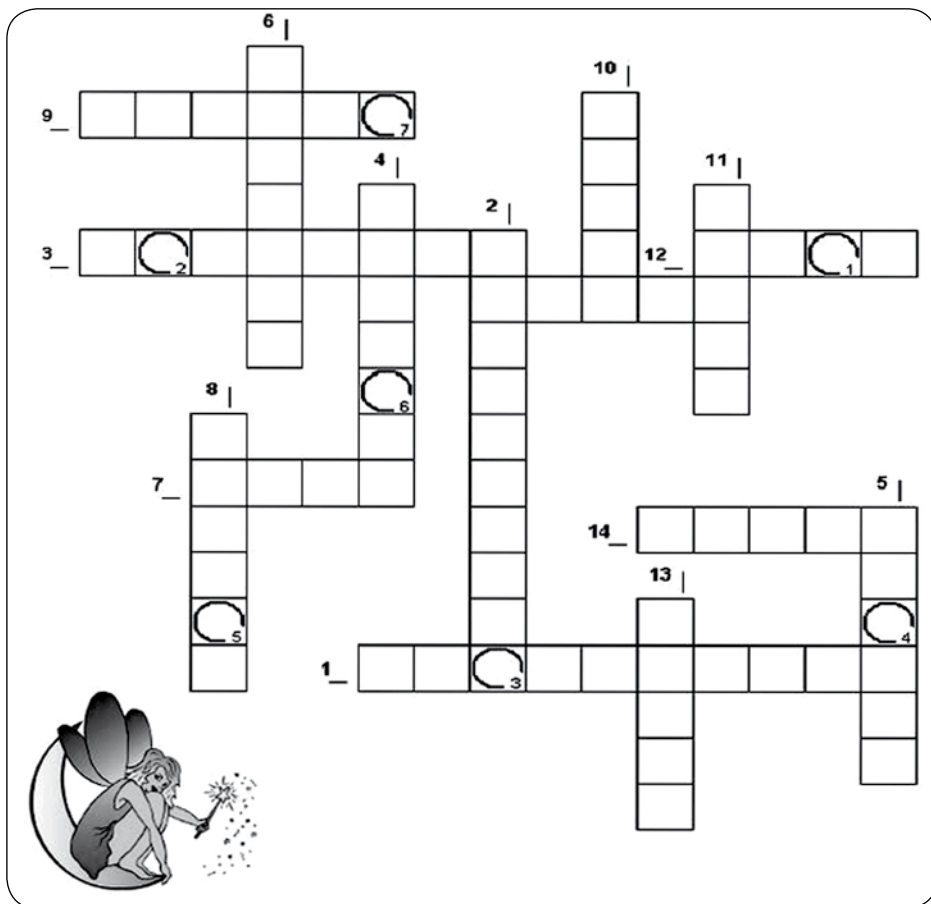
Utak mentén elterjedt növény, amely az 1 m magasságot is eléri. Kék, néha rózsaszín vagy fehér virágai vannak. Virágának, levelének és gyökerének egyaránt van gyógyhatása.

27

Mesés keresztrejtvény

1. Gonosz szereplő, aki megátkozik másokat	7. Az ... hegyen túl, sok mese kezdete
2. Ezen a tengeren túl játszódik sok mese	8. Jóságos szereplő, segít a főhősnek
3. Pálcájával mágikus dolgokat csinál	9. Az ország uralkodója
4. A ... szemű juhász	10. Ebben utaznak a gazdagok
5. Igazságos királyunk, áruhában járta az országot	11. A mesék fizetőeszköze
6. Tüzet hány, hét feje is lehet	12. Ravasz erdei állat
	13. Hatalmas termetű mesehős
	14. Ennyi kívánsága lehet a szereplőnek

A szitakötő

rovarokból, legyekből, de lepkékből is áll. Nagy, összetett szemük, két pár erős, átlátszó – egyes fajok esetében színes – szárnyuk és hosszúkás potrohuk van. Mintegy 4000-5000 fajuk világszerte elterjedt a szárazföldeken.

A szitakötő az egyik leggyorsabb ismert rovar. Még a legegyszerűbb szitakötőfajták is elérik az 50 km/órás sebességet. Mind a négy szárnyát képes egymástól félig függetlenül mozgatni. A szitakötő megfordul, egy helyben lebeg, vagy irányt változtat a levegőben.

Tudod-e?

A szitakötőnek hat lába van, de képtelen járni.

Meleg időben sokszor van alkalmunk a szitakötők életét megfigyelni. Patakok és folyók partján, s a napsugártól csillogó víztükör fölött mindenütt megjelennek, szertelenül cikáznak a magasban. Azután megpihennek valamely ingó nádszálon, amelyre könnyedén akasztják karcsú, azurkék vagy tengerzöld testüket, vagy pedig egy faágon csüngenek.

A szitakötők ragadozó rovarok. A levegőben szinte eszeveszetten száguldanak zsákmányuk után, amely kisebb-nagyobb

Szitakötők

Rét fölött,
tó fölött,
szitakötő körözött.
Szárnya mint a selyemfátyol.
Fénylett a nap aranyától.
Mintha volna
tündérlányka,
úgy bámulta száját tátva
békák apraja és nagyja,
fűszálak közt a sok hangya.

Rét fölött,
tó fölött
szitakötő röpködött.
És röptében bekapott
négy legyet,
hat szúnyogot.
Aztán rárepült a sásra,
ahol várta már a párja.
Égszínkék volt
az a másik.
Együtt repültek hazáig.

Osvát Erzsébet

Réti élet

Izeg-mozog a fűcsomó
vajon mi mozgatja?
Hétpettyes katicabogár
araszolgat rajta.

Béka Réka dudolászik,
remek most a kedve,
álmában erre zúgott egy
túlsúlyos legyecske.

Forgatja fejét a pitypang
megérett a cseppje,
jöhetne már begyűjteni
egy szorgos méhecske.

Szöcske Tóni nagyot ugrik,
hintázik az ágon,
még egy ugrás, és landol egy
illatos virágon.

Csiga Zsiga araszol egy
ingatag levélen,
egyre magasabbra vágyik
repülne a szélben.

Hangya koma morzsát talált
s most cipeli haza,
bezzeg a csigának mindig
kéznél van a háza.

Szitakötő Sára nevet
a világra, röppen
ide, röppen oda, neki
mindenki barátja.

Izeg-mozog a fűcsomó,
zajlik itt az élet,
ismerjétek meg ti is e
szorgos réti népet.

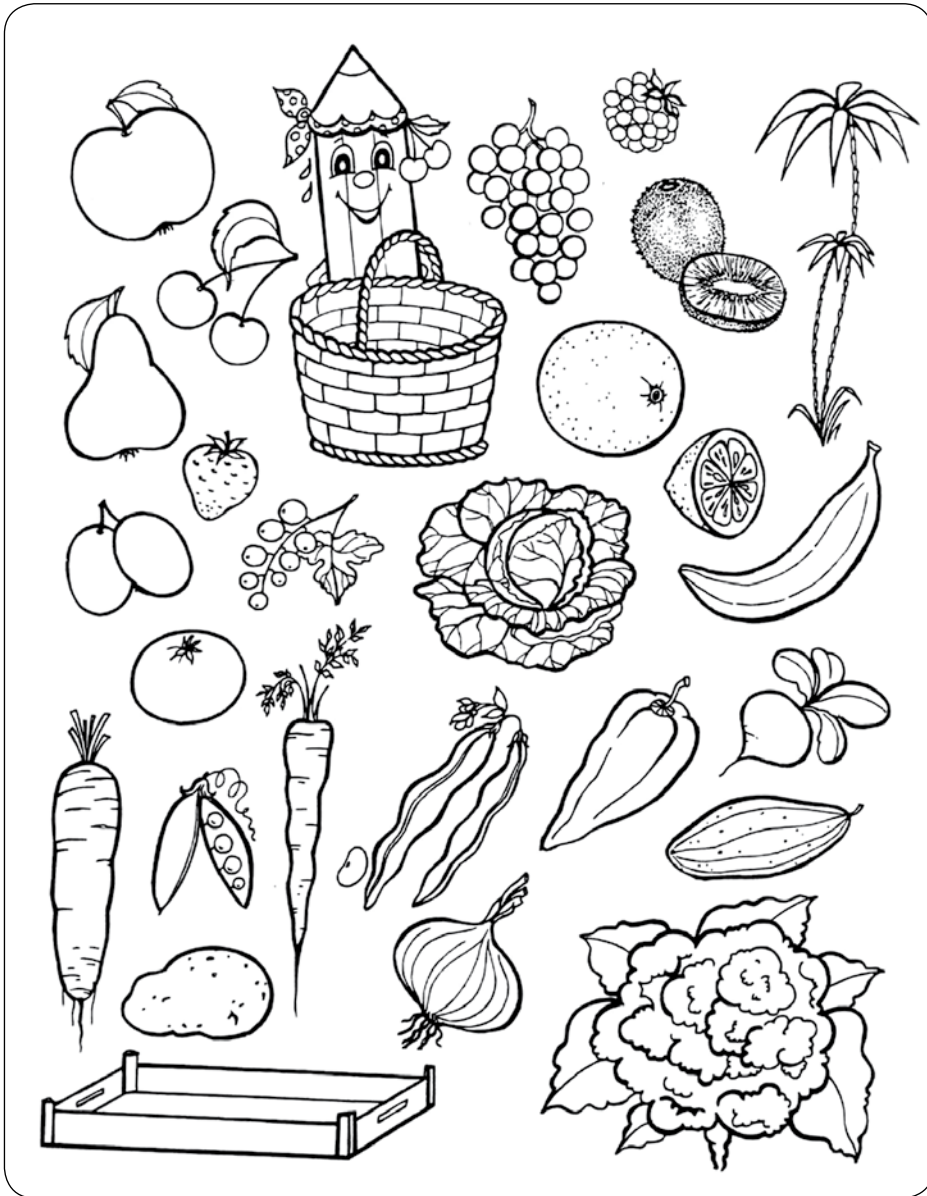
Orgoványi Anikó

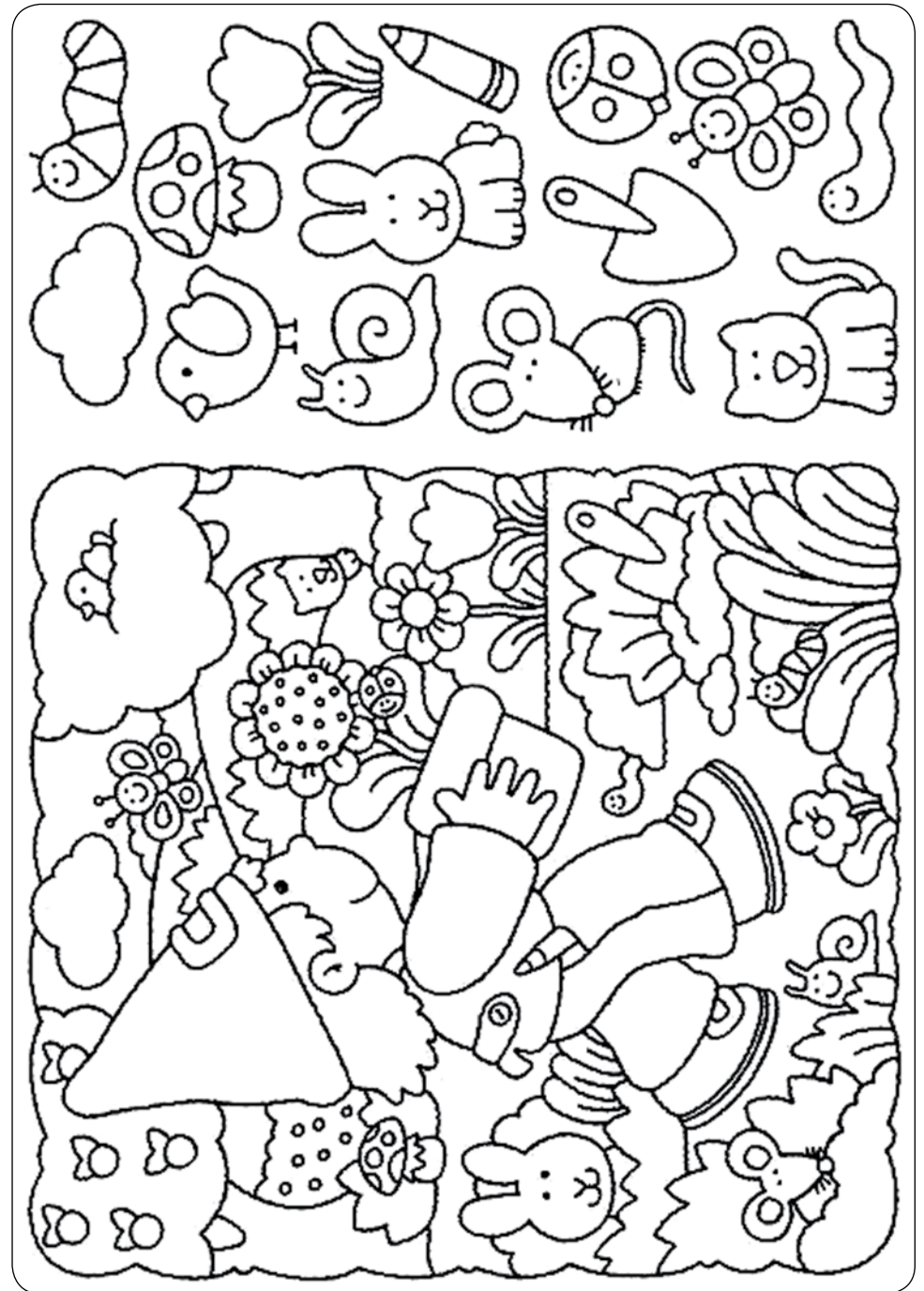
Firic Viktor
2. osztály,
Hunyadi János
iskola,
Csantavér

Piaci séta

A kerti gyümölcsöket kösd össze a kosárral, a déligyümölcsöket a pálmafával, a zöldséget a ládával! Nevezd meg őket és színezd ki!
Miért fontos gyümölcsöt és zöldséget enni?

A nagy képen elbújtak a kis képek. Keresd meg őket!

Édesanyám

Aleksandrovity Lara

1. osztály, J. J. Zmaj iskola, Magyarkanizsa

Körmöci Máté

1. osztály, Arany János iskola, Orom

Pintér Tibor

4. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Márton Lilla Zsófia

4. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Szárnybontogató

Anya

Anyukám neve Juhász Annamária. A szeme barna, 39 éves és közepes termetű. A haja barna és hosszú. Háziasszony, de ha apa megkéri, akkor segít a kinti munkákban is. Sokat szokott takarítani és szeret főzni. Kedvenc étele a birkapaprikás. A kedvenc időtöltése a kertészkedés. Segítőképz, figyelmes és mindenki nagyon kedveli.

Szeretem anyukámat, mert mindig melletttem áll, ha szükségem van valamire, ő azt már előre kitalálja.

Juhász Dominik

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Édesanyám

Az én anyukámat Dér Szilviának hívják.

A szeme kék és szemüveget visel. Haja hosszú és szőke. Alacsony növésű, és 33 éves. A kedvenc színe a kék. A Pionir nevű édességyárban dolgozik Szeret csinosan öltözni, de inkább a sportos, kényelmes ruhákat kedveli. Rajong a virágokért. Kedvence a rózsa és az orchidea. Szívesen sétál és játszik velem, de sajnós kevés ideje van rá.

Azért szeretem, mert szerintem ő a legkedvesebb és a legjobb anya a világon.

Dér Tamara

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Segítettem a mamának

Egyszer a mamám elment a piacra.

Elhatároztam, hogy meglepem egy finom ebéddel.

Elővettem a lábast, beleszeltem a répát, krumplit, hagymát. Felraktam a vizet, és beleseltem a zöldségféléket. Amíg főtt a leves,

egy másik edényben megfőztem a tésztát. Amikor kihűlt, rátettem a tejfölt. Utána megterítettem, és elkezdtem várni a mamát.

Amikor hazaért, nagyon megörült és megdicsért a finom ebédért.

Fristek Benyámin

3. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Segítettem anyunak

Egyszer egy nyári napon az anyukám a teraszon teregetett.

Azt találtam ki, hogy meglepem egy kávéval. Felforraltam a vizet, majd elővettem egy szép szíves csészét, és abba raktam egy kanál kávé. Utána beleöntöttem a vizet a csészébe és összekevertem. Egy kis tejet is tettem hozzá. Együtt ültünk ki a teraszra. Anyukám jóízűen elfogyasztotta a kávé. Cserébe egy nagy puszt kaptam. Nagyon boldog voltam, hogy meglephettem az én drága anyukámat.

Raffai Lenke

3. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Mici mackó az erdőben

Mici mackó egy nap sétálni ment az erdőbe Bagollyal és Nyuszival. Mentek-mendégéltek, és egy rozoga hídhöz értek, ahol nem tudtak átkelni. Nem tudták, mit tegyenek. Azután visszafordultak, és nagyon szomorúak voltak, hogy nem bírtak átkelni a hídon. Reggel felkelt Mici mackó, Bagoly és Nyuszi. Fogták magukat és megjavították a rozoga hidat. Miután megjavították a hidat, először Mici mackó, másodsor Bagoly, és legutoljára meg Nyuszi ment át. Egész nap a hídon sétáltak át. Még most is sétálnak, ha rá nem untak.

Lassú Emma

3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Édesanyám és én

Kiss Jázmin
5 éves óvodás,
Péterréve

Acsai Csenge
3. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Perna Richárd
2. osztály,
Jovan Mikic iskola,
Szabadka

Sarnyai Dániel
1. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Magyarkanizsa

Kopasz Dorina
2. osztály, November 11. iskola, Zenta

Takács Blanka
1. osztály, J. J. Zmaj iskola, Magyarkanizsa